

UKRAINIAN GREEK CATHOLIC CHURCH
SVIATOSLAV SHEVCHUK
MAJOR ARCHBISHOP OF KYIV-HALYCH

Вих. BA 25/074 ENG

Page 1 of 5

EASTER PASTORAL LETTER
OF HIS BEATITUDE SVIATOSLAV

**Most Reverend Archbishops and Bishops,
Very Reverend and Reverend Fathers,
Venerable Brothers and Sisters in Monastic and Religious Life,
Dearly Beloved Laity in Christ of the Ukrainian Greek-Catholic Church**

*The One who delivered the three youths from the furnace,
Having become man has suffered as a mortal,
And with suffering clothed mortality in the splendour of incorruption,
The only blessed God of our fathers, most worthy of praise.*
Ode 7, Paschal Canon

Christ is risen!

Beloved in Christ!

The Pascha of Christ is the feast of transformation—of humankind and the universe, of sorrow into joy; the feast of victory—of good over evil, life over death. Early in the morning the myrrh-bearing women hurry to the tomb with tears to anoint the body of the crucified and buried Saviour. But instead of their lifeless Teacher, they meet a bright angel who announces to them the risen and living Christ. They come in sadness to anoint the Buried One with myrrh, and depart anointed with the oil of gladness: "Why do you seek the living among the dead? He is not here, but has risen!" (Luke 24:5-6). The One whom they saw yesterday among the dead, today the angel commands them to seek among the living in the resurrection! Tears of sorrow and myrrh for the deceased are suddenly transformed into tears of joy and anointing for the proclamation of the greatest Good News in human history: He is risen!

The wondrous mystery that enveloped the myrrh-bearing women becomes a reality for each of us. Today we meet the risen Lord, who triumphantly emerges from the tomb and leads out of the tombs all those who have fallen asleep since time immemorial. Christ is risen in a human body, and every human being is resurrected with Him. The empty tomb becomes a place where our hearts are filled with inexpressible joy, for now the risen Lord leads us with Him into the joy of eternal life in God.

The One who delivered the three youths from the furnace, having become man has suffered as a mortal...

That Sunday morning, the myrrh-bearing women and all the disciples who, at their call, ran to the empty tomb of the Saviour, still carried in their hearts the horror and despair of two days earlier, when they saw Christ despised, tortured, and dead on the cross. How painful that Saturday after the crucifixion must have been for them—a day of fear, confusion, doubts, lost hope in the Teacher—a day when there was not a single sign or word from God. However, the very next morning, the luminous herald of the Resurrection, as if piercing the living, spiritual experience of humanity with the gaze of eternity, says to all Christ's disciples: "He is not here!"

The hymns with which the Church today welcomes the Saviour who triumphantly emerges from the tomb, show us that, in celebrating Pascha, we must not look only to the past. And we, who have survived more than three years of full-scale war in Ukraine, are called by that same angel to seek and see the presence of Jesus in His resurrection in the place where He is—in our paschal "today."

The Paschal Mystery of the suffering, death, and resurrection of the Lord reveals the deepest meaning of the spiritual experience that our people are living today. Helping us to see the suffering and risen Jesus among us, Melito of Sardis, as if summing up the Easter experience of persecuted Christians of the 2nd century in Asia Minor, says: "[Christ] was present in many so as to endure many things. In Abel he was slain; in Isaac bound; in Jacob a stranger; in Joseph sold... who became human in a virgin, who was hanged on the tree, who was buried in the earth, who was resurrected from among the dead, and who raised mankind up out of the grave below to the heights of heaven" (*Paschal Homily*, 65-67). This is why we sing today that our Saviour is "the one who delivered the youths from the furnace, becoming man, suffering like a mortal."

The same Lord who once descended into the flames of the Babylonian furnace to save those three youths who remained true to the faith of their fathers, refusing the godless command of the tormentor, takes upon Himself all the unjust suffering and persecution of biblical and human history. He is the one who suffers today in the body of Ukraine! It is He who is being killed in our girls and boys at the front. It is He who continues to be tortured in our prisoners. It is He who is being kidnapped in children sold into Russian slavery. It is He who is wounded in our heroes and who cries with the eyes of our mothers, children and orphans who have lost their sons, husbands and fathers. It is He who is being victimized and humiliated in different countries of Europe and the world in the person of our emigrants and refugees seeking to protect their children from war and caring about the future of our people. It is He, our Saviour, who is not only with us today, but also in us. He shares our pain and our suffering, because He sees us, knows us, and feels us in Himself, and suffers our wounds in His own body. Therefore, we, Ukrainians, can now say with the Apostle Paul that with our sufferings in our flesh we are "filling up what is lacking in Christ's afflictions for the sake of his body, that is, the Church" (Col. 1:24). That is why the Church of Christ always stands with the suffering because the Lord Himself dwells in them.

He who, having become man, suffers as a mortal, and bears our present wounds on His resurrected body!

And with suffering clothed mortality in the splendour of incorruption...

On this bright day of Christ's Resurrection, we clearly see that our Saviour not only suffers in the body and wounds of Ukraine but also is risen in us! It is He who comes out of death without experiencing corruption, victoriously breaking chains without breaking the seals of the tomb. It is He who adorns what is mortal, the very suffering of each of us, with the splendour and power of immortality and incorruption. Today, especially in this Paschal time of our Church and our people, we know from our own Christian experience, acquired amidst the horrors of war, that the life and resurrection of Jesus Christ pulsates in our veins. In celebrating Easter, through our sufferings in the Lord we are clothed with the splendour of incorruption.

This pulsation of the power of the Risen One in the body of our Church, the experience and awareness that in our mortal body we are already beginning to be partakers of His divine life today is the source of our Christian hope. Celebrating Easter, we wish to bear witness to the Resurrection of Christ and say to the whole world: "Christ is risen – truly He is risen!" On this great feast, we strive to bear witness to the power of hope for Ukraine, shining it on the whole world. Ukraine is now the epicentre of global changes. That is why people all over the world are waiting with such trepidation for the testimony of hope from Ukraine. We already have this hope; we draw it from the risen Saviour and share it with all humanity.

Today in Ukraine, the hope that is found in the splendour of incorruption which adorns us all through suffering, has many bright faces. It can be seen and encountered among our people. Hope shines in the faces of the defenders of Ukraine, who for the eleventh year in a row have shown that the Russian invader, who is numerically larger than us, can and must be stopped. Hope shines in the faces of doctors and rescuers who, after each missile attack, tirelessly save the lives of the elderly, adults, and children. Hope shines in the faces of loving parents, mentors and teachers who, amidst the horrors of war, often at risk to their own lives, raise children, teach them faith in God and all that is good, just, and eternal. Hope shines in the faces of young Ukrainians, on whose shoulders has fallen the greatest cross – the burden of wartime hardships – and who, despite everything, do not stop loving and dreaming, creating families and giving birth to children, conquering the heights of knowledge and sacrificing the most precious things for their country's liberty, including their own lives and health.

In this jubilee year declared by Pope Francis, who invites us to become pilgrims of hope, let us boldly share with the whole world our faith in the risen Saviour! Let us not be afraid to speak the truth about our struggle, about the peace and justice for which we strive and which we build every day! Let us not hesitate to confront falsehood, because violence and death constantly seek justification by resorting to slander and lies! In response to the darkness spread by the enemy of this world, let us shine the light of hope among a confused

and frightened humanity. The Apostle to the Gentiles encourages us to do this: "...We rejoice in hope of the glory of God. More than that, we rejoice in our sufferings, knowing that suffering produces endurance, and endurance produces character, and character produces hope, and hope does not put us to shame, because God's love has been poured into our hearts through the Holy Spirit who has been given to us" (Rom. 5:2-5).

The only blessed God of our fathers, most worthy of praise.

On this joyful and bright day, we bless and glorify our Creator and Saviour, as our predecessors-ancestors in faith did from generation to generation. We lift up a prayer of thanksgiving to the Lord our God, crucified and resurrected for our salvation. We thank Him for the gift of faith, hope, and love that He constantly puts in our hearts; we thank Him even for the trials that He sends us so that we can show His love and kindness to those who suffer.

Dear brothers and sisters in Christ! Allow me to also thank you from the bottom of my heart and greet you on the feast of victory – of good over evil, light over darkness, hope over despair, truth over deceit. I know that each one of you, wherever you may be, contributes to this victory – both with small and great deeds. Our enemy seeks to destroy everything he cannot conquer; he strives to exterminate those he cannot subjugate and enslave. Therefore, each of his deadly missiles and each drone is only a sign of his weakness and inevitable defeat. For in the risen Christ, we are invincible!

Today I share a Paschal word of hope with all who have suffered physically, materially, and morally from this war—Ukrainian soldiers and civilians. With the Resurrection of Christ, I greet our hero-fighters, who bravely stare into the face of death, lovingly protecting those who stand behind their backs. I assure you of my unceasing prayer for you and your families. I greet our wounded in battle, whose sacrifice is most precious to us. I accompany your physical and spiritual healing with prayer. I greet those who are in enemy captivity or live in occupied territories. Be assured that we do not forget you, because you are always dear and close to us. I greet Ukrainians who have a husband or wife, son or daughter, brother or sister, father or mother fighting at the front. I embrace those who over the past year have lost relatives or loved ones, those missing in action. I share your pain and your anxiety, and in prayer I entrust your loss to the boundless and life-giving mercy of God. I greet those who are fighting for victory by ensuring the vitality and critical infrastructure of our cities and villages. I greet our volunteers, community activists, and all caring people of goodwill. I greet government leaders and diplomats, accompanying with prayer your efforts to achieve a just peace. I greet all refugees, displaced persons, and those who are far from home on this day of Paschal joy and victory. I convey to you the warm embrace of your mother Church.

I extend my Easter greetings and thank those who in Ukraine and abroad have opened their hearts to support their suffering sisters and brothers in need, materially and morally. I greet and bless our clergy, our military, hospital and academic chaplains, our monastics, especially on the frontline and in combat zones.

I embrace everyone: children, adults, and the elderly, men and women—and I wish that, in sharing the blessings of our Easter basket, you will feel the presence of the God of hope, who grants us joy and peace. I sincerely wish you a blessed Easter feast, a tasty sharing of our traditional blessed egg, and a Paschal joy that is full of light.

The grace of our Risen Lord Jesus Christ, the love of God the Father, and the communion of the Holy Spirit be with you all!

Christ is risen! Truly, He is risen!

Given in Kyiv
at the Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ,
on the 5th Sunday of Lent, dedicated to our Venerable Mother Mary of Egypt,
and the Repose of Saint Methodius, Teacher of the Slavs.

April 6, 2025 A.D.

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 25/074 УКР

Аркуш 1 із 5-ти

**ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ
БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА**

**Високопреосвященним і преосвященним владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви**

*Той, хто юнаків із печі визволив,
ставши людиною, терпить, як смертний,
і стражданням зодягає смертне красою нетління,
єдиний благословенний отців Бог і препрославлений.
Пісня 7 канону Пасхи*

Христос воскрес!

Дорогі в Христі!

Пасха Христова – свято переміни людини і всесвіту, перетворення смутку на радість, перемоги добра над злом і життя над смертю. Жінки-мироносиці зі сльозами рано-вранці спішають до гробу, щоб помазати тіло розп'ятого і похованого Спасителя. Але замість мертвого Вчителя зустрічають світлого ангела, який сповіщає їм про воскреслого і живого Христа. Вони приходять сумні, щоб помазати похованого миром, а відходять помазані елеєм радості: «Чому шукаєте живого між мертвими? Його нема тут, Він воскрес!» (Лк. 24, 5-6). Того, кого вчора вони бачили між мертвими, сьогодні ангел наказує їм шукати серед живих у воскресінні! Сльози смутку і миро для померлого раптово перетворюються на сльози радості і помазання для проголошення найбільшої в історії людства Благості: Він воскрес!

Дивовижне таїнство, яке охопило мироносиць, стає дійсністю для кожного з нас. Сьогодні ми зустрічаємо воскреслого Господа, який переможно виходить із гробу і випроваджує з гробів усіх відвіку спочилих. Христос воскресає в людському тілі, і кожна людина воскресає з Ним. Порожній гріб стає місцем наповнення наших сердець невимовною радістю, бо нині воскреслий Господь веде нас із собою в радість вічного життя в Бозі.

Той, хто юнаків із печі визволив, ставши людиною, терпить, як смертний...

Того недільного ранку жінки-мироносиці та всі учні, що на їхній голос побігли до порожнього гробу Спасителя, ще несли у своїх серцях передучорашній день жаху і розпачу, коли бачили Христа зневаженим, скатованим і мертвим на хресті. Якою ж болючою була для них субота після розп'яття – день страху, збентеження, сумнівів, втраченої надії на Вчителя, – день, коли не було жодного знака чи слова від Бога. Проте вже наступного ранку світлий благовісник Воскресіння, наче пронизуючи поглядом вічності життєвий і духовний досвід людства, каже всім Христовим учням: «Його нема тут!».

Піснеспіви, якими Церква нині зустрічає Спасителя, що переможно виходить із гробу, вказують нам на те, що, святкуючи Пасху, ми не маємо дивитися лише в минуле. І нас, що пережили понад три роки повномасштабної війни в Україні, той самий ангел закликає шукати і бачити присутність Ісуса в Його воскресінні там, де Він є, – у нашому пасхальному «сьогодні».

Пасхальне таїнство страждання, смерті і воскресіння Господа розкриває найглибший зміст духовного досвіду, який сьогодні переживає наш народ. Допмагаючи нам побачити між нами стражденного і воскреслого Ісуса, Мелітон Сардійський, наче підсумовуючи пасхальний досвід переслідуваних християн II століття в Малій Азії, каже: «[Христос є тим] хто взяв на себе страждання всіх. Його було вбито в постаті Авеля, зв'язано Йому ноги в постаті Ісаака. Він був чужинцем у Якові і Його було продано в Йосифові... Він воплотився в лоні Діви, був повішений на хресті, похований у землі і, воскреснувши з мертвих, вийшов на висоти небесні... Він воскрес із мертвих і воскресив (із собою) усе людство із безодні гробу» (Гомілія на Пасху, 65–67). Ось чому ми нині співаємо, що наш Спаситель є «той, хто юнаків із печі визволив, ставши людиною, терпить, як смертний».

Той самий Господь, який колись зійшов у полум'я вавилонської печі, щоб урятувати трьох вірних батьківській вірі юнаків від безбожного веління мучителя, бере на себе всі несправедливі терпіння і переслідування біблійної та людської історії. Він є той, хто сьогодні страждає в тілі України! Це Його вбивають у наших дівчатах і хлопцях на фронті. Це Його продовжують катувати в наших полонених. Це Його викрадають у дітях, яких продають у російську неволю. Це Він поранений у наших героях і плаче очима нашим матерів, дітей і сиріт, які втратили синів, чоловіків і батьків. Це Його гонять і принижують у різних країнах Європи і світу в наших емігрантах і біженцях, які рятують своїх дітей від війни та дбають про майбутнє нашого народу. Це Він, наш Спаситель, є сьогодні не тільки з нами, а й у нас. Він поділяє наш біль і наші терпіння, бо нас бачить, знає і відчуває в самому собі, страждає нашими ранами у власному тілі. Тому ми, українці, нині можемо сказати разом із апостолом Павлом, що нашими стражданнями доповнюємо в нашому тілі «те, чого ще бракує скорботам Христовим для Його тіла, що ним є Церква» (Кол. 1, 24). Саме тому Христова Церква завжди стоїть поруч із стражденими, бо в них перебуває сам

Господь, який, ставши людиною, терпить, як смертний, і на своєму воскреслому тілі носить наші сьогоднішні рани!

... І стражданням зодягає смертне красою нетління...

Цього світлого дня Христового Воскресіння ми ясно бачимо, що наш Спаситель не лише страждає в тілі та ранах України, а й воскресає у нас! Це Він, переможно розбиваючи кайдани, не порушивши гробних печатей, виходить зі смерті, не зазнавши тління. Це Він зодягає те, що смертне, саме страждання кожного з нас, красою та силою безсмертя і нетління. Ми сьогодні, особливо в цей пасхальний час нашої Церкви і рідного народу, знаємо із власного християнського досвіду, набутого серед жахів війни, що життя і воскресіння Ісуса Христа пульсує в наших жилах. Святкуючи Пасху, ми через наші страждання в Господі зодягаємося красою нетління.

Саме пульсування сили Воскреслого в тілі нашої Церкви, досвід і усвідомлення того, що ми вже сьогодні починаємо бути причасниками Його Божественного життя в нашому смертному тілі є джерелом нашої християнської надії. Святкуючи Великдень, ми хочемо бути свідками Воскресіння Христового і промовити на весь світ: «Христос воскрес – воістину воскрес»! У це велике свято прагнемо засвідчити силу надії для України, засявши нею на весь світ. Україна є тепер осередком глобальних змін. Тому з таким трепетом люди в усьому світі чекають на свідчення надії з України. Цю надію ми вже маємо, черпаємо її у воскреслому Спасителеві й ділимося нею з усім людством.

Сьогодні в Україні надія, як краса нетління, що через страждання зодягає всіх нас, має різні світлі обличчя. Її можна побачити і зустріти серед нашого народу. Надія сяє на обличчях захисників України, які вже одинадцятий рік поспіль показують, що російського загарбника, який чисельно більший за нас, можна і потрібно зупинити. Надія сяє на обличчях медиків і рятувальників, які після кожної ракетної атаки невтомно рятують життя похилих віком, дорослих і дітей. Надія сяє на обличчях люблячих батьків, наставників і вчителів, які серед жахів війни, часто ціною власного життя, виховують дітей, вчать їх віри в Бога та всього, що добре, справедливе і вічне. Надія сяє на обличчях молодих українців, на плечі яких тягар військового лихоліття ліг найбільшим хрестом і які, попри все, не припиняють кохати і мріяти, створювати сім'ї і народжувати дітей, підкорювати вершини знань і жертвувати за волю Батьківщини найціннішим, навіть власним життям і здоров'ям.

Цього року, який Папа Франциск проголосив ювілейним, запрошуючи нас стати паломниками надії, сміливо ділимося нашою вірою у воскреслого Спасителя з усім світом! Не біймося говорити правду про нашу боротьбу, про мир і справедливість, за які ми змагаємося і які будемо щодня! Не вагаймося протистояти неправді, бо насильство і смерть постійно намагається оправдати себе, вдаючись до очорнення і брехні! У відповідь на темряву, яку поширює ворог світу цього, сяймо світлом надії серед розгубленого і наляканого людства. До цього нас заохочує Апостол народів: «... Хвалимося надією на славу Божу. Та й не тільки це, але ми хвалимось і в утисках,

знаючи, що утиск виробляє терпеливість, терпеливість – досвід, а досвід – надію. Надія ж не засоромить, бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний» (Рим. 5, 2-5).

... Єдиний благословенний отців Бог і препрославлений

Цього радісного і світлого дня ми благословляємо і прославляємо нашого Творця і Спасителя, як це робили наші попередники-предки у вірі з роду в рід. Підносимо молитву подяки Господу Богу нашому, розп'ятому і воскреслому спасіння нашого ради. Складаємо Йому подяку за дар віри, надії та любові, який Він постійно вкладає в наші серця; дякуємо навіть за випробування, які Він нам посилає, щоб ми могли виявити Його любов і доброту до тих, хто страждає.

Дорогі в Христі браття і сестри! Дозвольте й мені подякувати вам від щирого серця та привітати вас зі святом перемоги добра над злом, світла над темрявою, надії над зневірою, правди над брехнею. Знаю, що кожний із вас на своєму місці робить внесок у цю перемогу – і дрібними, і великими ділами. Наш ворог намагається нищити все те, чого не може загарбати, прагне вигубити тих, кого не може опанувати і поневолити. Тому кожна його смертоносна ракета і кожний дрон є тільки знаком його слабості й неминучої поразки. Бо в Христі воскреслому ми непереможні!

Слово пасхальної надії сьогодні скеровую до всіх, хто фізично, матеріально, морально постраждав від цієї війни, – військових і цивільних українців. Вітаю з Воскресінням Христовим наших воїнів-героїв, які відважно дивляться в обличчя смерті, з любові захищаючи тих, хто стоїть за їхніми плечима. Запевняю вас у безнастанній молитві за вас і ваших рідних. Вітаю наших поранених на полі бою, жертва яких є дуже цінною для нас. Молитовно супроводжую ваше тілесне і духовне зцілення. Вітаю тих, хто перебуває у ворожому полоні чи проживає на окупованих територіях. Будьте певні, що ми про вас не забуваємо, бо ви нам завжди дорогі й рідні. Вітаю українців, у яких воює на фронті чоловік чи дружина, син чи дочка, брат чи сестра, тато чи мама. Обіймаю тих, хто за останній рік втратив рідних чи близьких або в кого були зниклі безвісти. Розділяю ваш біль і вашу тривогу та в молитві поручаю вашу втрату безмежному і життєдайному Божому милосерддю. Вітаю тих, хто бореться за перемогу, забезпечуючи життєдіяльність і критичну інфраструктуру наших міст і сіл. Вітаю наших волонтерів, громадських активістів та всіх небайдужих людей доброї волі. Вітаю державних провідників і дипломатів, супроводжуючи молитвою їхні зусилля задля досягнення справедливого миру. Усіх біженців, переселенців, тих, які перебувають далеко від дому, вітаю з днем пасхальної радості та перемоги. Передаю вам тепло обіймів вашої Церкви-матері.

Передаю пасхальні вітання і дякую тим, хто в Україні та на поселеннях відкрив своє серце, щоб підтримати матеріально й морально своїх потребуючих і страждених сестер і братів. Вітаю і благословляю наших душпастирів, військових, медичних та академічних капеланів, наше монашество, особливо у прифронтовій зоні та зоні бойових дій.

Обіймаю всіх: дітей, дорослих і похилих віком, чоловіків і жінок — і зичу вам, щоб, ділячись свяченим нашого великоднього кошика, ви відчували присутність Бога надії, який дарує нам радість і мир. Щиро бажаю вам благословенних Великодніх свят, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

Благодать воскреслого Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай будуть з усіма вами!

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Дано в Києві,

при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у 5-ту неділю Великого посту, у день Преподобної Марії Єгипетської,
Переставлення святого Методія, учителя слов'янського,
6 квітня 2025 року Божого